

## Гармонізація інноваційного розвитку підприємств аграрного сектору економіки

*К.е.н., доцент Дорофєєв О. В.*

Аналіз основних аспектів інноваційної економіки, представлений у [1] показав, що всі вони, незважаючи на істотну відмінність по суті, мають загальні подібні риси. По-перше, параметри економічних систем складно врахувати, оцінити, порівняти, тому що їх зазвичай важко представити кількісною мірою. По-друге, як правило, в широкій практиці ніколи не вдається отримати повністю кондиційну, достовірну інформацію стосовно досліджуваних параметрів.

Однією із важливих проблем сучасного розвитку національної економіки в цілому і аграрної, зокрема, є забезпечення динамічного їх функціонування в стратегічній перспективі на основі збалансованості міри і гармонії в органічній єдності екологічних, соціальних і економічних складових. Параметри відносин міри і гармонії особливо слід враховувати при формуванні систем як цілісностей. При цьому слід робити акцент на виділення основного системоутворюючого критерія. Таким критерієм повинна виступати системоцільова спрямованість, яка є об'єднуючим критерієм формування системної цілісності, інтегрованою властивістю цілого, що сприятиме забезпеченню взаємозв'язку і взаємообумовленості між складовими цілого. Тіснота зв'язку між частковими елементами та синтезованою системою як цілісністю визначатиме рівень здатності останньої забезпечувати реалізацію поставлених стратегічних задач трансформаційних перетворень. В свою чергу, рівень тісноти зв'язку між елементами системи визначатиме рівень відносин міри і гармонії складових системи, і забезпечуватиме успіх в діяльності підприємств. З доведенням тісноти зв'язку між елементами системи та кінцевою результативністю з наближенням до одиниці посилюватиметься централізований вплив на об'єкти шляхом використання адміністративних методів. З пониженням рівня тісноти зв'язку між елементами системи і системою як цілісністю змінюватиметься співвідношення між централізацією і децентралізацією, що потребує використання адекватних методів організаційного впливу на об'єкти системи як цілісності. Такі системи більш гнучкі, характеризуються значною складністю в управлінні.

Ставлення до організації, як до цілісного організму, а не як до сукупності окремих підрозділів повинне формуватися на новій методологічній основі з використанням положень різних теорій – систем, інноваційної, стратегічної, золоті середини, хаосу, управління та ін. Синтез знань, сформований на міждисциплінарному підході, повинен бути домінуючим як в системній цілісності організацій, так і безпосередньо в управлінській команді. Модель інноваційного розвитку повинна охоплювати весь спектр взаємодії, базуватися на міждисциплінарному підході в процесі досліджень.

Особливо потребує збалансованості еволюційно-революційний шлях розвитку. Порушення цього підходу розбалансовує гармонію темпів інтенсивного, інноваційного розвитку від розвитку людського фактору та його

інтелектуального потенціалу. Останній, разом з розвинутою системою управління в національній економіці як системної цілісності, не є випереджальним по відношенню до темпів інноваційно-інтенсивного розвитку. Суспільна інноваційна сприйнятливість значно відстає від реформованих трансформаційних перетворень, що не дозволяє забезпечити динамічний розвиток економіки з синергетичним ефектом. Просторово-часовий консерватизм в динаміці трансформаційних перетворень інноваційного спрямування не одержує розвитку. Підсилює розбалансованість в напрямках і темпах інноваційного розвитку в економічних системах некомплексний підхід до вибору критеріїв оцінки кінцевого результату, зорієнтованого лише на одержання прибутку.

При такому підході розбалансовуються екологічні, соціальні, економічні підсистеми в своїй органічній єдності. Різновекторність в названих напрямках розвитку повинна забезпечуватися раціональним співвідношенням міри і гармонійної збалансованості в розвитку названих складових як взаємозв'язуючих і взаємодіючих в єдності систем [2].

Таким чином, ефективність діяльності підприємств аграрного сектора економіки може бути забезпечена лише в умовах системно-комплексного підходу до формування менеджменту як системної цілісності з раціональним співвідношенням міри і гармонійної збалансованості.

#### **Бібліографія:**

1. Иванус А. И. Гармоничное управление инновационной экономикой в условиях неопределенности / А. И. Иванус. – М.: Книжный дом «ЛИБРОКОМ», 2012. – 208 с.
2. Система менеджменту інституціональної трансформації економіки України (теоретико-методологічний аспект) : колективна монографія / [Гудзинський О. Д., Судомир С. М., Гудзинська Ю. С. та ін.]; за заг. ред. О. Д. Гудзинського. – К.: ТОВ «Аграр Мадія Груп», 2014. – 771 с.